

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/103/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123208624
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123208624.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, IČO: 31 954 448, so sídlom Sovietskych hrdinov 66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a. s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, právne zastúpený: ČOLLÁK & PARTNERI advokátska kancelária s.r.o., IČO: 45946868, so sídlom ul. Floriánska č. 19, 040 01 Košice, o primerané finančné zadost'učinenie 1355,99 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 500,00 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou súdu dňa 13.09.2023 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 1355,99 €.

1.1. Žalobca v žalobe uviedol:

„V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8Csp/35/2022, som bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa v konaní o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky úspešný vo všetkých uplatňovaných nárokoch, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/35/2022, z 9.6.2022 (ďalej len Základné konanie), ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.7.2022. Súd určil, že „úver zo Zmluvy o úvere dostupná pôžička D. XXXXXXXXXXXX, E. dňa 26.11.2010, je bezúročný a bez poplatkov“, rozhodol, že žalovaný (aj terajší žalovaný) „je povinný vydať mi bezdôvodné obohatenie vo výške 755,99 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 755,99 eur od 23.3.2022 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku“ a určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná C. D. XXXXXXXXXXXX, E. dňa 26.11.2010, uvedená v časti [2] Zmluva o úvere, bod [4] v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s 51. 5, bod 5.8 Obchodných podmienok pre úver.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Vznik ujmy ani hrozba ujmy nepredstavujú žiadnu podmienku priznaného nároku na PFZ. Nakoľko som spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy. PFZ vo vzťahu k určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uplatňujem vo výške 300,-- eur. PFZ vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu uplatňujem vo výške 755,99 eura, to je vo výške, o ktorú sa žalovaný na môj úkor bezdôvodne obohatil. Vo vzťahu k jednej, v Základnom

konaní judikovanej neprijateľnej zmluvnej podmienke, si uplatňujem PFZ vo výške 300,-- eur. Žalovaný v súdnych konaniach opakovane zotrváva na platnosti predmetnej zmluvnej podmienky.“

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril nasledujúco: neuznáva žalobcom vznesený nárok ani čo do základu a ani čo do výšky a považuje ho za rozporný s dobrými mravmi.

2.1. Žalovaný ďalej uviedol:

„Predmetný návrh považujeme za nedôvodný, nakoľko samotné právo na primerané finančné zadosťučinenie žalobcu voči žalovanému vôbec nevzniklo, v čoho dôsledku žalobca ani nemôže uplatnený nárok dostatočne preukázať. Podľa právneho názoru žalovaného, žalobca nesplnil zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, a to úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti voči porušiteľovi. Žalovaný zastáva názor, že v danom prípade nie je on porušiteľom, nakoľko bezdôvodné obohatenie vzniklo na základe zmluvy o úvere, ktorú koncipoval pôvodný veriteľ a žalovanému bola len postúpená pohľadávka vyplývajúca z predmetnej zmluvy o úvere bez toho, aby žalovaný mohol nejakým spôsobom ovplyvniť jej obsah, podmienky, ustanovenia. Z uvedených dôvodov nemožno žalovaného pokladať za porušiteľa.

Žalovaný ďalej namieta i požadovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého sa žalobca domáha. V danom prípade konanie žalobcu hodnotíme ako zjavné zneužívanie jeho práv, nakoľko je potrebné, aby sa v každom jednom prípade skúmali všetky aspekty posudzovanej právnej veci a rovnako sa musí prihliadať na „rozsah“ zásahu do práv spotrebiteľa. Nemožno priznávať práva spotrebiteľom len titulom, že sú spotrebiteľia, nakoľko takéto bez limitové nazeranie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu, ktorá okolnosť nie je žiadúca. Navyše žalobcom uplatňovaná suma primeraného finančného zadosťučinenia nie je dostatočným spôsobom špecifikovaná a relevantne odôvodnená a preukázaná. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné limitovať a zohľadniť, aký dopad a právne následky malo predchádzajúce konanie na spotrebiteľa, ako i všetky relevantné skutočnosti. Žalobca ako spotrebiteľ predchádzajúcim konaním získal finančné prostriedky, teda dopad do jeho osobnej, či majetkovej sféry nepredstavoval žiaden výrazný zásah, z ktorého dôvodu nemožno priznať primerané finančné zadosťučinenie vo vyššej výške, nakoľko toto by bolo v zjavnom nepomere a nepredstavovalo by primeraný satisfakčný prostriedok. Žalovaný pokladá uplatňovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za neadekvátnu, neprimeranú a jedná sa o účelové konanie zo strany žalobcu, ktorý bol tým, ktorý si neplnil svoje základné záväzkové povinnosti, prestal splácať poskytnutý úver a tomuto má byť poskytnutá právna ochrana? V danom prípade nemožno konanie hodnotiť inak ako zjavné zneužívanie práva a značný nekontrolovateľný zásah do ústavného majetkovej ho práva žalobcu ako veriteľa. Takto ochrana spotrebiteľov narúša princíp rovnosti strán ako i princíp práva na spravodlivý proces a práva na právnu istotu, kedy sa podstatným spôsobom zasahuje do práv veriteľov, no napriek tomu sa poskytuje ochrane dlžníkom, ktorí si neplnia svoje základné povinnosti.“

3. Súd rozhodol na pojednávaní, pričom z listín tvoriacich súdny spis zistil nasledujúce:

3.1. Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 8Csp/35/2022 – 139 zo dňa 09.06.2022 takto rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že úver zo Zmluvy o úvere dostupná pôžička D. XXXXXXXXXXXX, E. dňa 26.11.2010, je bezúročný a bez poplatkov.

II. V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

III. Žalovaný je p o v i n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 755,99 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 755,99 € od 23.3.2022 do zaplataenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V tejto časti konania je žalovaný p o v i n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

V. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička D. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.11.2010, uvedená v časti [2] Zmluva o úvere, bod [4] v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s 51. 5, bod 5.8 Obchodných podmienok pre úver.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3.2. V odôvodnení rozsudku súd okrem iného uviedol aj dôvody citované žalobcom v žalobe.

4. Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 - Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými

predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 – Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

4.1. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé čo i len privodiť ujmu spotrebiteľovi.

4.2. V prejednávacom prípade zo strany žalobcu došlo k iniciovaniu súdneho konania o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, v ktorom bol úspešný. Úspešne teda uplatnil porušenie jeho práva garantovaného ako zákonom o ochrane spotrebiteľa, tak aj Občianskym zákonníkom, keďže veriteľ s ním uzavrel neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy.

4.3. Pri výklade § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať, že súčasné znenie § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. a zakladá nárok na finančné zadosťučinenie už pri úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bez toho, žeby sa vyžadovala, čo len potenciálna ujma. Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva je potrebná určitá intenzita. Týmto je daná aj odpoveď na obvyklú argumentáciu žalovaných dodávateľov, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že právo na primerané finančné zadosťučinenie dané až „vtedy, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak“. Podľa názoru súdu dotknuté zákonné ustanovenie žiadnu takúto podmienku nestanovuje a naopak dovŕšuje sa ním ochrana spotrebiteľa v dodávateľom spôsobenom závadnom spotrebiteľskom vzťahu. Primerané zadosťučinenie podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. nemá napriek svojmu názvu nič spoločné s obdobným inštitútom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, preto nie je potrebné skúmať, či a ako bolo zasiahnuté do osobnostnej sféry spotrebiteľa.

4.4. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba pri určovaní jeho výšky vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú a primerane aj funkciu preventívno - sankčnú (pričom však táto funkcia sama o sebe nespôsobuje zvýšenie sumy priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia) tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať predovšetkým ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

Podľa NS SR sp. zn 6 Cdo/127/2017 - Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom

dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

5. Pri neexistencii kritérií pre určovanie výšky finančného zadosťučinenia, tak súd má za to, že finančné zadosťučinenie musí byť priznané ako primerané.

Ďalšími skutočnosťami, na ktoré môže súd prihliadať sú:

- povaha, závažnosť, rozsah a trvanie porušenia právnych predpisov;
- akékoľvek opatrenie prijaté predajcom alebo dodávateľom na zmiernenie škody, ktorú utrpeli spotrebiteľia, alebo na jej nápravu;
- všetky predchádzajúce porušenia právnych predpisov, ktorých sa predajca alebo dodávateľ dopustil;
- získané finančné výhody predajcu alebo dodávateľa v dôsledku porušenia právnych predpisov alebo straty, ktoré predajca alebo dodávateľ v dôsledku takéhoto porušenia neutrpel, ak sú k dispozícii príslušné údaje;
- plnenie povinností dlžníka (spotrebiteľa);
- všetky ostatné priťažujúce alebo poľahčujúce faktory vzťahujúce sa na okolnosti prípadu.

6. Súd považuje za aplikovateľný záver KS v Prešove, že výška primeraného finančného zadosťučinenia by mala predstavovať aspoň 50% sumy, o ktorú sa chcel dodávateľ na jeho úkor obohatiť. Na základe uvedeného priznáva sumu 400 € z dôvodu, že dodávateľ porušil ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobom, ktorý znamenal priamu finančnú ujmu spotrebiteľa (získaním bezdôvodného obohatenia na jeho úkor), odčinenia ktorej sa musel domáhať súdne. Za určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nepriznáva súd zadosťučinenie osobitne, keďže tento výrok bol k výroku o bezdôvodným obohatením predbežnou otázkou. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku priznáva súd sumu 100 € (túto sumu považuje súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti za „základnú“, ktorá môže byť zvýšená, resp. mimoriadne znížená pri osobitých okolnostiach, ktoré však zistené neboli) vychádzajúc z toho, že jej znenie znamenalo možnú stratu časti príjmu žalovaného bez platného právneho dôvodu. Súd teda celkom priznal sumu 500 € a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

7. Žalobcom uplatnený nárok nepovažuje súd za šikanóznny výkon práva a ani za porušenie dobrých mravov, lebo z konania nevyplývalo, že žaloba bola podaná so zlým úmyslom a že dosiahnutie primeraného finančného zadosťučinenia ako odškodnenie spotrebiteľa za porušenie jeho práv nebolo jej primárnym cieľom, kde finančná ujma dodávateľa je iba nevyhnutným následkom tohto zákonného nároku.

8. K tvrdeniu žalovaného, že pohľadávku zo zmluvy o úvere nadobudol postúpením a preto jeho zodpovednosť nie je daná odkazuje súd na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/237/2021 - V rámci uvedenej veci súdy posudzovali oprávnenosť finančného zadosťučinenia (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.) spotrebiteľov proti banke. Táto ešte predtým postúpila pohľadávku proti spotrebiteľom na ďalšiu osobu, ktorá sa následne neúspešne žalobou na súde domáhala voči spotrebiteľom zaplattenia žalovanej (postúpenej) pohľadávky. Dôvod jej neúspechu v súdnom konaní bol rovnaký ako v teraz posudzovanej veci, t.j. že zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Dovolací súd v uvedenej veci (7Cdo/80/2020) ďalej uviedol, že «zo zákonnej dikcie označenia zodpovedného subjektu, od ktorého je možné požadovať primerané finančné zadosťučinenie („od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá“) de lege lata nevyplýva, že to nevyhnutne musí byť iba jedna zo sporových strán v konaní na súde, v ktorom bol spotrebiteľ úspešný, hoci ním spravidla bude práve tento procesný subjekt. V okolnostiach danej veci nosné dôvody neúspechu veriteľa (postupníka) a tým aj úspechu dlžníka (spotrebiteľa) spočívali v absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení spotrebiteľskej pohľadávky žalovanou (postupiteľom), pre nedodržanie podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom v hre bol stále nárok zo spotrebiteľského úveru uzavretého medzi žalovanou a žalobcami. V takomto prípade určenie zodpovednou žalovanú za porušenie povinnosti ustanovenej osobitnými predpismi v súvislosti s nárokom žalobcov na primerané finančné zadosťučinenie neodporuje zneniu zákonnej dikcie podľa § 3 ods. 5 ostatná veta zákona č. 250/2007 Z. z.». Z dikcie schválenej právnej vety a citovanej časti uvedeného dovolacieho rozhodnutia (R 47/2022) inter alia vyplýva, že zodpovedným

subjektom (§ 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z.) v prípade, ak zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť veriteľ (postupca), alebo veriteľ (postupník).

8.1. Ak teda v prípade neplatnej postupnej zmluvy môže spotrebiteľ o primerané finančné zadosťučinenie žalovať ako postupcu tak aj postupníka, potom v prejednávanej veci pri úspechu spotrebiteľa v tzv. základnom konaní voči postupníkovi nemá súd pochybnosť o jeho pasívnej vecnej legitímácii pri žalobe spotrebiteľa o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia.

8.2. Súd nepovažuje za potrebné reagovať na žalovaným v záverečnej reči citované rozhodnutia, keďže ide o rozhodnutia všeobecné bez prepojenia na prejednanú vec a bez možnosti ich dosahu na právny názor súdu.

9. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9.1. Žalobcovia boli v konaní plne úspešní (výška plnenia závisela od úvahy súdu, preto plný úspech je daný úspechom v základe nároku) a preto každý z nich má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.